

Briselē, 2018. gada 28. septembrī
(OR. en)

12564/18

Starpiestāžu lietas:
2017/0251(CNS)
2017/0249(NLE)
2017/0248(CNS)

FISC 380
ECOFIN 849

PIEZĪME

Sūtītājs:	prezidentvalsts
Saņēmējs:	Padome
K-jas dok. Nr.:	12882/17 FISC 213 ECOFIN 788 IA 151 - COM(2017) 569 final 12881/17 FISC 212 ECOFIN 787 IA 150 - COM(2017) 568 final 12880/17 FISC 211 ECOFIN 786 IA 149 - COM(2017) 567 final
Temats:	– Priekšlikums – Padomes Direktīva, ar ko Direktīvu 2006/112/EK groza attiecībā uz atsevišķu pievienotās vērtības nodokļa sistēmas noteikumu saskaņošanu un vienkāršošanu un galīgās nodokļa uzlikšanas sistēmas ieviešanu tirdzniecībā starp dalībvalstīm – Priekšlikums – Padomes Īstenošanas regula, ar ko attiecībā uz dažiem atbrīvojumiem darījumiem Kopienas iekšienē groza Īstenošanas regulu (ES) Nr. 282/2011 – Priekšlikums – Padomes Regula, ar ko attiecībā uz sertificētu nodokļa maksātāju groza Regulu (ES) Nr. 904/2010 = vispārēja pieeja

I. IEVADS

1. Saskaņā ar Komisijas 2016. gada 7. aprīļa paziņojumu par rīcības plānu PVN jomā " Ceļā uz vienotu ES PVN zonu – laiks pieņemt lēmumu" (PVN rīcības plāns) ¹ Komisija 2017. gada 4. oktobrī nāca klajā ar šādiem trīs tiesību aktu priekšlikumiem:

¹ COM(2016) 148 final. Sk. arī:
http://ec.europa.eu/taxation_customs/taxation/vat/action_plan/index_en.htm

- i) priekšlikums Padomes Direktīvai, ar ko Direktīvu 2006/112/EK groza attiecībā uz pievienotās vērtības nodokļa sistēmas atsevišķu noteikumu saskaņošanu un vienkāršošanu un galīgās nodokļa uzlikšanas sistēmas ieviešanu tirdzniecībā starp dalībvalstīm ²;
- ii) priekšlikums Padomes Īstenošanas regulai, ar ko attiecībā uz dažiem atbrīvojumiem darījumiem Kopienas iekšienē groza Īstenošanas regulu (ES) Nr. 282/2011 ³, un
- iii) priekšlikums Padomes Regulai, ar ko attiecībā uz sertificētu nodokļa maksātāju groza Regulu (ES) Nr. 904/2010 ⁴.

2. Minētajos trīs tiesību aktu priekšlikumos, ar kuriem ir nākts klajā, atbildot uz Padomes 2016. gada 8. novembra secinājumiem par uzlabojumiem spēkā esošajos ES PVN noteikumos attiecībā uz pārrobežu darījumiem, ir iekļauti šādi īstermiņa uzlabojumi (t.i. "ātrie risinājumi") pašreizējā sistēmā:

- i) vienkāršoti un saskaņoti noteikumi par režīmu preču piegādei saņēmējam uz noliktu;
- ii) klienta PVN identifikācijas numurs kļūst par materiāltiesisku nosacījumu, lai piemērotu atbrīvojumu preču piegādei Kopienas iekšienē;
- iii) ķēdes darījumu vienkāršošana, lai uzlabotu juridisko noteiktību; un
- iv) saskaņoti un vienkāršoti noteikumi par preču transportēšanas Kopienas iekšienē pierādīšanu PVN atbrīvojuma piemērošanas nolūkos.

Jo īpaši Komisija ierosināja, ka iepriekš i), iii) un iv) apakšpunktā minētā vienkāršošana būtu jāpiemēro vienīgi tad, ja ir iesaistīti sertificēti nodokļu maksātāji (jauns jēdziens, kas ir definēts Komisijas priekšlikumā).

² Dok. 12882/17.

³ Dok. 12881/17.

⁴ Dok. 12880/17 (kuru vēlāk grozīja ar tiesību akta priekšlikumu, kas izklāstīts dok. 14893/17, iestrādājot noteikumus par "sertificētu nodokļu maksātāju" jaunajā priekšlikumā, ar ko groza Regulu Nr. 904/2010).

3. Padome savu 2016. gada 8. novembra secinājumu 7. punktā atzīmēja, "ka jebkādas likumdošanas iniciatīvas šajās jomās būtu jārisina saistībā ar darbu pie galīgās PVN sistēmas un pienācīgi jāiestrādā pirmajā likumdošanas solī; un tam nevajadzētu Komisijai traucēt iekļauties paredzētajā grafikā attiecībā uz darbu šajā jomā." ⁵
4. Tādēļ šajos tiesību aktu priekšlikumos papildus "ātrajiem risinājumiem" saistībā ar esošajiem noteikumiem Komisija turpināja izvērst ideju pakāpeniski ieviest galīgo sistēmu – tika ierosināti galīgās sistēmas "pamatprincipi" (sk. 402. pantu tiesību akta priekšlikumā par PVN direktīvas grozīšanu), saskaņā ar kuriem pārrobežu piegādēm uzliktu nodokļus galamērķa dalībvalstī un par to atbildīgs parasti būtu piegādātājs.
5. Pašlaik spēkā esošās PVN direktīvas 402. pantā ir paredzēts, ka pašreizējo pagaidu PVN sistēmu aizstās ar galīgo režīmu, balstoties uz principu par nodokļa uzlikšanu piegādāto preču vai sniegto pakalpojumu izcelsmes dalībvalstī. Būtībā ar šā panta jauno formulējumu, kā to ierosinājusi Komisija, pagaidu PVN sistēma, kuru piemēro tirdzniecībai starp dalībvalstīm, tiktu aizstāta ar galīgo režīmu, balstoties uz principu par nodokļa uzlikšanu piegādāto preču vai sniegto pakalpojumu galamērķa dalībvalstī.
6. Ar atzinumiem Eiropas Ekonomikas un sociālo lietu komiteja nāca klajā 2018. gada 14. martā ⁶ un 2018. gada 3. maijā ⁷. Eiropas Parlaments vēl nav nācis klajā ar atzinumu par starpiestāžu lietu 2017/0251(CNS), bet ar atzinumu par starpiestāžu lietu 2017/0248(CNS) ⁸ tas nāca klajā 2018. gada 3. jūlijā.

⁵ Dok. 14256/16 FISC 190 ECOFIN 1023.

⁶ OV C 237, 6.7.2018., 40. lpp.

⁷ OV C 283, 10.8.2018., 35. lpp.

II. PAŠREIZĒJAIS STĀVOKLIS

7. Sarunās par "PVN ātrā risinājuma" dosjē dalībvalstis uzskatīja par piemērotu un nepieciešamu apspriest šo Komisijas priekšlikumu noteikumus par sertificētu nodokļu maksātāju saistībā ar ar tiesību aktu priekšlikumiem par galīgās PVN sistēmas tehniskajām detaļām, kurus Komisija iesniedza 2018. gada 25. maijā. Tādēļ, lai dotu iespēju drīziem panākumiem un atrisinātu svarīgus PVN jomas jautājumus, bija piemēroti un vajadzīgi virzīt darbu pie Komisijas PVN "ātro risinājumu" priekšlikumu pamatidejas, vienlaikus atzīmējot, ka atlikušās priekšlikumu daļas attiecībā uz sertificēto nodokļu maksātāju būs jāturpina apspriest saistībā ar tiesību aktu priekšlikumiem par galīgās PVN sistēmas detaļām.
8. Attiecībā uz Komisijas ierosinātajiem 402. panta grozījumiem PVN direktīvā – pēc Pastāvīgo pārstāvju komitejas 2018. gada 14. jūnija ⁸ un 20. jūnija ⁹ sanāksmes visas delegācijas un Komisija varēja kompromisa labad vienoties no kompromisa teksta svītrot 402. panta grozījumus PVN direktīvā. Šīs diskusijas notiks saistībā ar tiesību aktu priekšlikumiem par galīgās PVN sistēmas detaļām. Svarīgi ir atzīmēt, ka Padome 24. punktā savos 2016. gada 25. maija secinājumos par Komisijas 2016. gada rīcības plānu PVN jomā cita starpā atkārtoti norādīja, ka "Direktīvas 2006/112/EK par kopējo pievienotās vērtības nodokļa sistēmu 402. pantā paredzētais princips par nodokļa uzlikšanu piegādāto preču vai sniegto pakalpojumu izcelsmes dalībvalstī būtu jāaizstāj ar principu par nodokļa uzlikšanu preču galamērķa dalībvalstī galīgajā PVN sistēmā attiecībā uz uzņēmumu savstarpējiem (*B2B*) darījumiem, kā teikts Padomes 2012. gada 15. maija secinājumos." ¹⁰

⁸ Dok. 9822/18 FISC 253 ECOFIN 580 LIMITE.

⁹ Dok. 10204/18 FISC 263 ECOFIN 628 LIMITE.

¹⁰ Dok. 9494/16 FISC 86 ECOFIN 509, 24. punkts.

III. GALVENAIS JAUTĀJUMS ("izmaksu dalīšanas mehānisms", PVN direktīvas 137.a pants, grozošās direktīvas 7.a apsvērums)

9. "PVN ātrā risinājuma" dosjē tika apspriests Ekonomikas un finanšu padomes 2018. gada 22. jūnija sanāksmē, kurā visas delegācijas, arī Komisija, varēja pieņemt prezidentvalsts kompromisa tekstu, izņemot vienu jautājumu – noteikumus, kas ir saistīti ar izmaksu dalīšanas mehānismu (grozošās PVN direktīvas projekta 137.a pants un 7.a apsvērums), kurā ir precizēti noteikumi atbrīvojumam no PVN, kuru piemēro neatkarīgām personu grupām, kas veic uzņēmējdarbību vienā dalībvalstī.
10. 137.a pants un 7.a apsvērums veido daļu no kompromisa, kuru Ekonomikas un finanšu padome pēc dažu delegāciju lūguma apsprieda 2018. gada jūnijā. Tomēr ierosinātie noteikumi par izmaksu dalīšanas mehānismu nebija pieņemami Komisijai un vairākām citām dalībvalstīm.
11. Pastāvīgo pārstāvju komitejas sanāksmē 2018. gada 26. septembrī prezidentvalsts šajā jautājumā ierosināja šādu kompromisu:
 - i) no grozījumiem PVN direktīvā tiktu svītrots 137.a pants un 7.a apsvērums, un prezidentvalsts kompromisa tekstā, ko Ekonomikas un finanšu padome apsprieda 2018. gada jūnijā, vairs netiktu izdarīti nekādi turpmāki grozījumi (kompromisa teksts ir izklāstīts šīs piezīmes I pielikumā);
 - ii) Komisija un Padome nāk klajā ar kopīgu, protokolā iekļaujamu paziņojumu par atbrīvojumu no PVN, kuru piemēro neatkarīgām personu grupām, kas apvieno savus pakalpojumus un dala izmaksas starp saviem biedriem.
12. Visas delegācijas varēja atbalstīt šo prezidentvalsts ierosinājumu, tomēr Komisijai vēl bija atruna attiecībā uz Padomes un Komisijas kopīgā paziņojuma teksta projektu, kurā ir atsauce uz vajadzību precizēt šādus PVN noteikumus par neatkarīgām personu grupām. Divas delegācijas norādīja, ka šādam precizējumam vajadzētu būt tiesību akta priekšlikuma veidā.

IV. TURPMĀKĀ RĪCĪBA

13. Prezidentvalsts cer, ka atlikušās atrunas par Padomes un Komisijas kopīgā paziņojuma projektu, kas ir izklāstīts šīs piezīmes II pielikumā, Padomes sanāksmē var atcelt.
 14. Tādēļ Padome tiek aicināta savā nākamajā sanāksmē:
 - atrisināt vēl neatrisināto jautājumu par Padomes un Komisijas kopīgā paziņojuma projektu, kas ir izklāstīts šīs piezīmes II pielikumā,
 - panākt vispārēju pieeju kompromisam par minētajiem tiesību aktu priekšlikumiem, kas ir izklāstīti šīs piezīmes I pielikumā, lai pieņemtu tiesību aktu projektus, kad būs saņemts Eiropas Parlamenta atzinums un tekstu būs pārskatījuši juristi lingvisti; un
 - lūgt Padomes Ģenerālsekretariātam iekļaut paziņojuma tekstu, par kuru būs panākta vienošanās, Padomes sanāksmes protokolā.
-

PROJEKTS

PADOMES DIREKTĪVA,

ar ko Direktīvu 2006/112/EK groza attiecībā uz atsevišķu pievienotās vērtības nodokļa sistēmas noteikumu saskaņošanu un vienkāršošanu [un galīgās nodokļa uzlikšanas sistēmas ieviešanu] tirdzniecībā starp dalībvalstīm

EIROPAS SAVIENĪBAS PADOME,

ņemot vērā Līgumu par Eiropas Savienības darbību un jo īpaši tā 113. pantu,

ņemot vērā Eiropas Komisijas priekšlikumu,

pēc leģislatīvā akta projekta nosūtīšanas valstu parlamentiem,

ņemot vērā Eiropas Parlamenta atzinumu ¹¹,

ņemot vērā Eiropas Ekonomikas un sociālo lietu komitejas atzinumu ¹²,

saskaņā ar īpašu likumdošanas procedūru,

tā kā:

¹¹ OV C , , lpp.

¹² OV C , , lpp.

- (1) 1967. gadā, kad Padome ar Padomes Direktīvu 67/227/EEK ¹³ un Direktīvu 67/228/EEK ¹⁴ pieņēma kopējo pievienotās vērtības nodokļa (PVN) sistēmu, tika pausta apņemšanās izveidot galīgo PVN sistēmu, kas Eiropas Kopienā darbotos tādā pašā veidā, kā tā darbotos vienā dalībvalstī. Tā kā politiskie un tehniskie nosacījumi vēl nebija piemēroti šādai sistēmai, 1992. gada beigās, kad tika atceltas fiskālās robežas starp dalībvalstīm, tika pieņemts PVN pārejas režīms. Pašlaik spēkā esošajā Padomes Direktīvā 2006/112/EK ¹⁵ ir paredzēts, ka šie pārejas noteikumi ir jāaizstāj ar galīgo režīmu.
- (2) Saskaņā ar savu rīcības plānu PVN jomā ¹⁶ Komisija iesniedza priekšlikumu, kurā noteikti tādas galīgas PVN sistēmas elementi, kuru piemērotu dalībvalstu vidū īstenotai pārrobežu tirdzniecībai starp uzņēmumiem (*B2B*) un kuras pamatā būtu nodokļa uzlikšana preču pārrobežu piegādēm galamērķa dalībvalstī.
- (3) [...]

¹³ Padomes Pirmā direktīva 67/227/EEK (1967. gada 11. aprīlis) par dalībvalstu tiesību aktu par apgrozījuma nodokļiem saskaņošanu (OV 71, 14.4.1967., 1301. lpp.).

¹⁴ Padomes Otrā direktīva 67/228/EEK (1967. gada 11. aprīlis) par to, kā saskaņojami dalībvalstu tiesību akti par apgrozījuma nodokļiem – Kopējās pievienotās vērtības nodokļu sistēmas struktūra un piemērošanas kārtība (OV 71, 14.4.1967., 1303. lpp.).

¹⁵ Padomes Direktīva 2006/112/EK (2006. gada 28. novembris) par kopējo pievienotās vērtības nodokļa sistēmu (OV L 347, 11.12.2006., 1. lpp.).

¹⁶ Komisijas Paziņojums Eiropas Parlamentam, Padomei un Eiropas Ekonomikas un sociālo lietu komitejai par rīcības plānu PVN jomā "Ceļā uz vienotu ES PVN zonu – laiks pieņemt lēmumu" (COM(2016)148 final, 7.4.2016.).

- (4) Padome 2016. gada 8. novembra secinājumos ¹⁷ aicināja Komisiju veikt dažus uzlabojumus Savienības PVN noteikumos par pārrobežu darījumiem, proti, attiecībā uz PVN identifikācijas numura nozīmi saistībā ar atbrīvojumu no nodokļa piegādēm Kopienas iekšienē, režīmu preču piegādei saņēmējam uz noliktavu, ķēdes darījumiem un pierādījumu par transportēšanu atbrīvojuma saņemšanai darījumiem Kopienas iekšienē.
- (5) Ņemot vērā šo lūgumu un faktu, ka būs nepieciešami vairāki gadi, lai īstenotu galīgo PVN sistēmu Savienības iekšējai tirdzniecībai, šie īpašie pasākumi, kas paredzēti, lai saskaņotu un vienkāršotu konkrētus uzņēmumiem paredzētus noteikumus, ir atbilstoši.
- (6) Preču piegāde saņēmējam uz noliktavu nozīmē situāciju, kad preču transportēšanas uz citu dalībvalsti brīdī piegādātājs jau ir informēts par tā preču pircēja identitāti, kuram preces tiks piegādātas vēlākā posmā un pēc preču ieviešanas galamērķa dalībvalstī. Pašlaik tas nozīmē paredzamo piegādi (preču nosūtīšanas dalībvalstī) un paredzamo preču iegādi Kopienas iekšienē (preču ieviešanas dalībvalstī), kam seko "iekšzemes" piegāde preču ieviešanas dalībvalstī, turklāt piegādātājam ir jābūt identificētam PVN nolūkā šajā dalībvalstī. Lai izvairītos no šādas situācijas, šie darījumi, ja tie notiek starp diviem nodokļa maksātājiem, noteiktos apstākļos būtu jāuzskata par tādiem, kas ietver vienu piegādi, kura atbrīvota no nodokļa preču nosūtīšanas dalībvalstī, un vienu iegādi Kopienas iekšienē preču ieviešanas dalībvalstī.
- (7) Ķēdes darījumi nozīmē secīgas preču piegādes, uz kurām attiecas viena Kopienas iekšējā transportēšana. Preču pārvietošana Kopienas iekšienē būtu jāattiecina tikai uz vienu no piegādēm, un tikai par šo piegādi būtu jāsaņem atbrīvojums no PVN, ko piemēro piegādēm Kopienas iekšienē. Citas piegādes ķēdes ietvaros būtu jāapliek ar nodokli, un to veikšanai varētu būt nepieciešama piegādātāja PVN identifikācija piegādes dalībvalstī. Lai izvairītos no atšķirīgas pieejas dažādās dalībvalstīs, kas var izraisīt nodokļa dubulto uzlikšanu vai nodokļa neuzlikšanu, un lai palielinātu juridisko noteiktību uzņēmējiem, būtu jāievieš vienots noteikums, ka, ja tiek ievēroti konkrēti nosacījumi, preču transportēšana būtu jāattiecina uz vienu piegādi darījumu ķēdē.

¹⁷ Padomes 2016. gada 8. novembra secinājumi par uzlabojumiem spēkā esošajos ES PVN noteikumos attiecībā uz pārrobežu darījumiem (Nr. 14257/16 FISC 190 ECOFIN 1023, 2016. gada 9. novembris).

(7.a) [...]

- (8) Attiecībā uz PVN identifikācijas numuru saistībā ar atbrīvojumu no nodokļa par preču piegādi Kopienas iekšējās tirdzniecības ietvaros, tiek ierosināts, ka preču pircēja PVN identifikācijas numura, kuru piešķirusi dalībvalsts, kas nav preču transportēšanas sākumpunkts, iekļaušanai PVN informācijas apmaiņas sistēmā (*VIES*) – papildus nosacījumam par preču transportēšanu ārpus piegādes dalībvalsts – būtu jāklūst par materiāltiesisku nosacījumu atbrīvojuma piemērošanai, nevis par formālu prasību. Turklāt *VIES* saraksta izveide ir būtiska, lai informētu preču ievešanas dalībvalsti par preču atrašanos tās teritorijā, un tādējādi tas ir svarīgs elements cīņā pret krāpšanu Savienībā. Minētā iemesla dēļ dalībvalstīm būtu jānodrošina, lai gadījumā, ja piegādātājs nepilda savus *VIES* saraksta pienākumus, atbrīvojums nebūtu jāpiemēro, izņemot, ja piegādātājs rīkojas labticīgi, proti, ja viņš var kompetentajām nodokļu iestādēm pienācīgi pamatot jebkurus savus trūkumus saistībā ar kopsavilkuma paziņojumu, tostarp ja piegādātājs laikus sniedz pareizu 264. pantā prasīto informāciju.
- (9) Tā kā šīs direktīvas mērķus – proti, uzlabot PVN režīma darbību attiecībā uz pārrobežu *B2B* tirdzniecību, – nevar pietiekami labi sasniegt atsevišķās dalībvalstīs, bet tos var labāk sasniegt Savienības līmenī, Savienība var pieņemt pasākumus saskaņā ar subsidiaritātes principu, kā izklāstīts Līguma par Eiropas Savienību 5. pantā. Saskaņā ar minētajā pantā noteikto proporcionālītātes principu šajā direktīvā paredz vienīgi tos pasākumus, kas ir vajadzīgi minēto mērķu sasniegšanai.

- (10) Saskaņā ar dalībvalstu un Komisijas 2011. gada 28. septembra kopīgo politisko deklarāciju par skaidrojošiem dokumentiem ¹⁸ dalībvalstis ir apņēmušās paziņojumiem par saviem transponēšanas pasākumiem pamatotos gadījumos pievienot vienu vai vairākus dokumentus, kuros paskaidrota saikne starp direktīvas sastāvdaļām un attiecīgajām daļām valsts pieņemtos transponēšanas instrumentos. Attiecībā uz šo direktīvu likumdevējs uzskata, ka šādu dokumentu nosūtīšana ir pamatota.
- (11) Tāpēc attiecīgi būtu jāgroza Direktīva 2006/112/EK,

IR PIEŅĒMUSI ŠO DIREKTĪVU.

1. pants

Direktīvu 2006/112/EK groza šādi:

- 1) direktīvā iekļauj šādu 17.a pantu:

"17.a pants

1. Ja nodokļa maksātājs preces, kas ir tā saimnieciskās darbības aktīvu daļa, pārvieto uz citu dalībvalsti, veicot preču piegādi saņēmējam uz noliktavu, šo pārvietošanu neuzskata par preču piegādi par atlīdzību.

¹⁸ OV C 369, 17.12.2011., 14. lpp.

2. Šā panta nolūkos uzskata, ka preču piegāde saņēmējam uz noliktavu pastāv, ja ir izpildīti šādi nosacījumi:
- a) nodokļa maksātājs vai trešā persona, kas rīkojas viņa vārdā, nosūta vai transportē preces uz citu dalībvalsti, lai minētās preces vēlākā posmā un pēc ieviešanas tiktu piegādātas citam nodokļa maksātājam, kas ir tiesīgs uzņemties īpašumtiesības uz šīm precēm saskaņā ar spēkā esošu vienošanos starp abiem nodokļa maksātājiem;
 - b) nodokļa maksātājam, kurš nosūta vai transportē preces, nav pastāvīgas saimnieciskās darbības vietas dalībvalstī, uz kuru preces tiek nosūtītas vai transportētas, un tam nav pastāvīgas iestādes šajā dalībvalstī;
 - c) nodokļa maksātājs, kuram paredzēts piegādāt preces, ir identificēts PVN nolūkā tajā dalībvalstī, uz kuru preces tiek transportētas vai nosūtītas, un viņa identitāte un PVN identifikācijas numurs, ko viņam piešķīrusi minētā dalībvalsts, nosūtīšanas vai transportēšanas sākumā ir zināmi b) punktā minētajam nodokļa maksātājam;
 - d) nodokļa maksātājs, kurš nosūta vai transportē preces, reģistrē preču pārvietošanu 243. panta 3. punktā paredzētajā reģistrā un kopsavilkuma paziņojumā norāda tā nodokļa maksātāja identitāti, kurš iegādājas preces, un viņa PVN identifikācijas numuru, ko tam piešķīrusi dalībvalsts, uz kuru preces nosūta vai transportē, kā paredzēts 262. panta 2. punktā.
3. Ja 2. punktā izklāstītie nosacījumi ir izpildīti, brīdī, kad tiesības rīkoties ar precēm kā īpašniekam tiek nodotas minētā punkta c) apakšpunktā minētajam nodokļa maksātājam, piemēro šādus noteikumus ar noteikumu, ka nodošana notiek 4. punktā noteiktajā termiņā:

- a) uzskata, ka preču piegādi saskaņā ar 138. panta 1. punktu nodokļa maksātājs, kurš nosūtīja vai transportēja preces vai nu pats, vai arī ar trešās personas starpniecību, kura rīkojusies viņa vārdā, ir veicis dalībvalstī, no kuras preces tika nosūtītas vai transportētas;
 - b) uzskata, ka preču iegādi Kopienas iekšienē nodokļa maksātājs, kuram minētās preces tiek piegādātas, ir veicis dalībvalstī, uz kuru preces tika nosūtītas vai transportētas.
4. Ja 12 mēnešu laikā pēc preču ievešanas dalībvalstī, uz kuru tās tika nosūtītas vai transportētas, preces nav piegādātas nodokļa maksātājam, kam tās bija paredzētas, kā minēts 2. punkta c) apakšpunktā un 6. punktā, un nav noticis neviens no 7. punktā minētajiem apstākļiem, uzskata, ka pārvietošana 17. panta nozīmē notiek dienā pēc 12 mēnešu laikposma beigām.
5. Uzskata, ka nekāda pārvietošana 17. panta nozīmē nenotiek, ja ir izpildīti šādi nosacījumi:
- a) tiesības rīkoties ar precēm nav tikušas nodotas, un minētās preces 4. punktā noteiktajā termiņā sūta atpakaļ uz dalībvalsti, no kuras tās transportētas vai nosūtītas, un
 - b) nodokļa maksātājs, kurš nosūtīja vai transportēja preces, reģistrē to atpakaļnosūtīšanu 243. panta 3. punktā paredzētajā reģistrā.

6. Ja 4. punktā noteiktajā termiņā 2. punkta c) apakšpunktā minēto nodokļa maksātāju aizvieto ar citu nodokļa maksātāju, uzskata, ka aizvietošanas brīdī nekāda pārvietošana 17. panta nozīmē nenotiek, ar noteikumu, ka:
- a) ir izpildīti visi pārējie 2. punktā izklāstītie piemērojamie nosacījumi; un
 - b) 2. punkta b) apakšpunktā minētais nodokļa maksātājs aizvietošanu reģistrē 243. panta 3. punktā paredzētajā reģistrā.
7. Ja 4. punktā noteiktajā termiņā vairs netiek izpildīts kāds no 2. un 6. punktā noteiktajiem nosacījumiem, uzskata, ka preču pārvietošana 17. panta nozīmē notiek laikā, kad vairs netiek izpildīts šis nosacījums.
- Ja preces tiek piegādātas personai, kas nav 2. punkta c) apakšpunktā vai 6. punktā minētais nodokļa maksātājs, uzskata, ka nosacījumi, kas noteikti 2. un 6. punktā, vairs netiek izpildīti tieši pirms šīs piegādes.
- Ja preces tiek transportētas vai nosūtītas uz valsti, kas nav dalībvalsts, no kuras tās sākotnēji tikušas pārvietotas, uzskata, ka nosacījumi, kas noteikti 2. un 6. punktā, vairs netiek izpildīti tieši pirms sākas preču transportēšana vai nosūtīšana uz citu valsti.
- Ja preces tiek iznīcinātas, nozaudētas vai nozagtas, uzskata, ka nosacījumi, kas noteikti 2. un 6. punktā vairs netiek izpildīti dienā, kad preces faktiski pazudušas vai iznīcinātas, vai, ja nav iespējams noteikt šādu dienu, – dienā, kad konstatēts, ka preces iznīcinātas vai nozaudētas.";

2) iekļauj šādu 36.a pantu:

"36.a pants

1. Ja vienas un tās pašas preces tiek piegādātas secīgi un minētās preces nosūta vai transportē no vienas dalībvalsts uz citu dalībvalsti tieši no pirmā ķēdē esošā piegādātāja līdz pēdējam klientam, nosūtīšanu vai transportēšanu attiecina tikai uz uzņēmēja-starpnieka īstenotu piegādi.
2. Atkāpjoties no 1. punkta, nosūtīšanu vai transportēšanu attiecina tikai uz uzņēmēja-starpnieka īstenotu preču piegādi, ja uzņēmējs-starpnieks savam piegādātājam ir paziņojis PVN identifikācijas numuru, kas tam piešķirts dalībvalstī, no kuras preces tiek nosūtītas vai transportētas.
3. Šajā pantā "uzņēmējs-starpnieks" ir piegādātājs ķēdes ietvaros, kas nav pirmais piegādātājs un kas nosūta vai transportē preces pats vai arī ar trešās personas starpniecību, kura rīkojas viņa vārdā.
4. Šā panta noteikumus nepiemēro situācijām, uz kurām attiecas 14.a pants.";

3) [...]

[...]

4) direktīvas 138. panta 1. punktu aizstāj ar šādu:

"1. Dalībvalstis atbrīvo no nodokļa tādu preču piegādi, kuras pārdevējs, pircējs vai cita persona pārdevēja vai pircēja vārdā nosūta vai transportē uz galamērķi ārpus to attiecīgās teritorijas, bet Kopienā, ja ir izpildīti šādi nosacījumi:

- a) preces tiek piegādātas citam nodokļa maksātājam vai juridiskai personai, kas nav nodokļa maksātāja un kas kā tāda rīkojas, dalībvalstī, kas nav nosūtīšanas vai transportēšanas sākumpunkta dalībvalsts;
- b) nodokļa maksātājs vai juridiska persona, kas nav nodokļa maksātāja, kam preces piegādā, ir identificēta PVN nolūkos dalībvalstī, kas nav preču nosūtīšanas vai transportēšanas sākumpunkta dalībvalsts, un šo PVN identifikācijas numuru ir norādījis(-usi) piegādātājam;

1.a Šā panta 1. punktā noteikto atbrīvojumu nepiemēro, ja piegādātājs nav izpildījis 262. un 263. pantā paredzēto kopsavilkuma paziņojuma iesniegšanas pienākumu vai viņa iesniegtajā kopsavilkuma paziņojumā nav izklāstīta pareiza informācija par šo piegādi, kā prasīts saskaņā ar 264. pantu, izņemot ja piegādātājs var sniegt pienācīgu un kompetento iestāžu prasībām atbilstīgu attaisnojumu šīm nepilnībām.";

5) direktīvas 243. pantā pievieno šādu 3. punktu:

"3. Ikviens nodokļa maksātājs, kurš pārvieto preces, veicot preču piegādi saņēmējam uz noliktavu, kā noteikts 17.a pantā, uztur reģistru, kas ļauj nodokļu iestādēm pārliacināties, vai minētais pants tiek piemērots pareizi.

Ikviens nodokļa maksātājs, kuram tiek piegādātas preces, veicot preču piegādi saņēmējam uz noliktavu, kā minēts 17.a pantā, uztur šo preču reģistru.";

6) direktīvas 262. pantu aizstāj ar šādu:

"262. pants

1. Ikviens PVN nolūkā identificēts nodokļa maksātājs iesniedz kopsavilkuma paziņojumu par :

- a) PVN nolūkā identificētiem pircējiem, kuriem tas piegādājis preces saskaņā ar 138. panta 1. punktā un 2. punkta c) apakšpunktā paredzētajiem nosacījumiem;
- b) PVN nolūkā identificētām personām, kurām tas piegādājis preces, kas šim nodokļa maksātājam piegādātas, veicot iegādi Kopienas iekšienē, kā minēts 42. pantā;
- c) PVN nolūkā identificētiem nodokļa maksātājiem un juridiskām personām, kas nav nodokļa maksātājas, kuriem tas ir sniedzis pakalpojumus, izņemot tos pakalpojumus, kas ir atbrīvoti no PVN dalībvalstī, kur darījumam uzliek nodokli, un par ko pakalpojumu saņēmējam jāmaksā nodoklis saskaņā ar 196. pantu.

2. Papildus 1. punktā minētajai informācijai ikviens nodokļa maksātājs iesniedz informāciju par to nodokļa maksātāju PVN identifikācijas numuru, kuriem ir paredzētas preces, kas tiek nosūtītas vai transportētas, veicot preču piegādi saņēmējam uz noliktavu saskaņā ar 17.a pantā izklāstītajiem nosacījumiem, un par jebkurām izmaiņām iesniegtajā informācijā.";

7) [...]

8) [...]

9) 403. un 404. pantu svīturo.

2. pants

1. Dalībvalstis vēlākais līdz 2019. gada 31. decembrim pieņem un publicē normatīvos un administratīvos aktus, kas vajadzīgi, lai izpildītu šīs direktīvas prasības. Dalībvalstis tūlīt dara Komisijai zināmu minēto noteikumu tekstu.

Tās piemēro minētos noteikumus no 2020. gada 1. janvāra.

Kad dalībvalstis pieņem minētos noteikumus, tajos iekļauj atsauci uz šo direktīvu vai šādu atsauci pievieno to oficiālajai publikācijai. Dalībvalstis nosaka, kā izdarāma šāda atsauce.

2. Dalībvalstis dara Komisijai zināmus galvenos tiesību aktu noteikumus, kurus tās pieņem jomā, uz ko attiecas šī direktīva.

3. pants

Šī direktīva stājas spēkā divdesmitajā dienā pēc tās publicēšanas *Eiropas Savienības Oficiālajā Vēstnesī*.

4. pants

Šī direktīva ir adresēta dalībvalstīm.

Briselē,

Padomes vārdā —

priekšsēdētājs

PROJEKTS

PADOMES ĪSTENOŠANAS REGULA,

ar ko attiecībā uz dažiem atbrīvojumiem darījumiem Kopienas iekšienē groza Īstenošanas regulu (ES) Nr. 282/2011

EIROPAS SAVIENĪBAS PADOME,

ņemot vērā Līgumu par Eiropas Savienības darbību,

ņemot vērā Padomes Direktīvu 2006/112/EK (2006. gada 28. novembris) par kopējo pievienotās vērtības nodokļa sistēmu ¹⁹ un jo īpaši tās 397. pantu,

ņemot vērā Eiropas Komisijas priekšlikumu,

tā kā:

- (1) Savā rīcības plānā PVN jomā ²⁰ Komisija paziņoja savu nodomu nākt klajā ar priekšlikumu galīgajai pievienotās vērtības nodokļa (PVN) sistēmai pārrobežu tirdzniecībai uzņēmumu starpā dalībvalstīs. Padome savos 2016. gada 8. novembra secinājumos ²¹ aicināja Komisiju tikmēr ierosināt dažus uzlabojumus Savienības PVN noteikumos attiecībā uz pārrobežu darījumiem, cita starpā, lai noteiktu atbrīvojumus attiecībā uz darījumiem Kopienas iekšienē.
- (2) Direktīvā 2006/112/EK ir paredzēti vairāki nosacījumi, kas jāizpilda, lai no PVN atbrīvotu preču piegādes saistībā ar dažiem Kopienas iekšējiem darījumiem. Viens no šādiem nosacījumiem paredz, ka precēm ir jābūt transportētām vai nosūtītām no vienas dalībvalsts uz citu.

¹⁹ OV L 347, 11.12.2006., 1. lpp.

²⁰ Komisijas Paziņojums Eiropas Parlamentam, Padomei un Eiropas Ekonomikas un sociālo lietu komitejai par rīcības plānu PVN jomā "Ceļā uz vienotu ES PVN zonu – laiks pieņemt lēmumu" (COM(2016)148 final, 7.4.2016.).

²¹ Padomes 2016. gada 8. novembra secinājumi par uzlabojumiem spēkā esošajos ES PVN noteikumos attiecībā uz pārrobežu darījumiem (Nr. 14257/16 FISC 190 ECOFIN 1023, 2016. gada 9. novembris).

- (3) Tomēr dalībvalstu atšķirīgā pieeja šādu atbrīvojumu piemērošanā pārrobežu darījumiem ir radījusi sarežģījumus un juridisko nenoteiktību uzņēmumiem. Tas ir pretrunā mērķim veicināt Savienības iekšējo tirdzniecību un likvidēt fiskālās robežas. Tādēļ ir svarīgi konkretizēt un saskaņot nosacījumus, ar kādiem var piemērot atbrīvojumus.
- (4) Ņemot vērā, ka pārrobežu krāpšana PVN jomā galvenokārt ir saistīta ar atbrīvojumu Kopienas iekšējām piegādēm, ir jākonkretizē daži apstākļi, kādos preces būtu jāuzskata par transportētām vai nosūtītām no piegādes dalībvalsts teritorijas.
- (5) Lai nodrošinātu praktisku risinājumu uzņēmumiem un arī pārliecību nodokļu administrācijām, Īstenošanas regulā (ES) Nr. 282/2011 ²² tiek ieviestas divas atspēkojamas prezumpcijas.
- (6) Režīma preču piegādei saņēmējam uz noliktavu vienkāršošana būtu jāpapildina ar pienācīgiem reģistrēšanas pienākumiem, lai nodrošinātu pareizu tā piemērošanu.
- (7) Tādēļ Īstenošanas regula (ES) Nr. 282/2011 būtu attiecīgi jāgroza,

IR PIENĒMUSI ŠO REGULU.

²² Padomes Īstenošanas regula (ES) Nr. 282/2011 (2011. gada 15. marts), ar ko nosaka īstenošanas pasākumus Direktīvai 2006/112/EK par kopējo pievienotās vērtības nodokļa sistēmu (OV L 77, 23.3.2011., 1. lpp.).

1. pants

Īstenošanas Regulas (ES) Nr. 282/2011 VIII nodaļā iekļauj šādu 2.a IEDAĻU:

"2.a IEDAĻA

Atbrīvojumi darījumiem Kopienas iekšienē

(Direktīvas 2006/112/EK 138. līdz 142. pants)

45.a pants

1. Direktīvas 2006/112/EK 138. pantā paredzēto atbrīvojumu piemērošanas nolūkā jebkurā no turpmāk minētajiem gadījumiem prezumē, ka preces ir nosūtītas vai transportētas no dalībvalsts uz galamērķi ārpus tās teritorijas, bet Kopienā:
 - a) pārdevējs norāda, ka viņš vai trešā persona viņa vārdā ir transportējusi vai nosūtījusi preces, kā arī viņam ir vismaz divi atsevišķi 3. punkta a) apakšpunktā minēti pierādījumi, kas nav savstarpēji pretrunīgi un ko izdevušas divas viena no otras, no pārdevēja un no pircēja neatkarīgas puses, vai jebkāds viens atsevišķs 3. punkta a) apakšpunktā minēts pierādījums apvienojumā ar jebkādu vienu atsevišķu 3. punkta b) apakšpunktā minētu pierādījumu, kas nav savstarpēji pretrunīgi un kas apstiprina transportēšanu vai nosūtīšanu, ko izdevušas divas viena no otras, no pārdevēja un no pircēja neatkarīgas puses;

b) pārdevējam ir šādi dokumenti:

- i) rakstisks pircēja paziņojums par to, ka viņš vai trešā persona viņa vārdā ir transportējusi vai nosūtījusi preces, un šajā dokumentā ir norādīta preču galamērķa dalībvalsts. Šajā dokumentā tiek norādīts izdošanas datums, pircēja nosaukums/vārds, uzvārds un adrese, preču daudzums un veids, preču ieviešanas datums un vieta un transportlīdzekļa piegādes gadījumā – tā identifikācijas numurs un personas, kas preces pieņem pircēja vārdā, identifikācija;
- ii) vismaz divi atsevišķi 3. punkta a) apakšpunktā minēti pierādījumi, kas nav savstarpēji pretrunīgi un ko izdevušas divas viena no otras, no pārdevēja un no pircēja neatkarīgas puses, vai jebkāds viens atsevišķs 3. punkta a) apakšpunktā minēts pierādījums apvienojumā ar jebkādu vienu atsevišķu 3. punkta b) apakšpunktā minētu pierādījumu, kas nav savstarpēji pretrunīgi un kas apstiprina transportēšanu vai nosūtīšanu, ko izdevušas divas viena no otras, no pārdevēja un no pircēja neatkarīgas puses.

Pircējam, kurš iegādājas preces, b) punkta i) apakšpunktā minētais rakstiskais paziņojums ir jāiesniedz pārdevējam ne vēlāk kā tā mēneša desmitajā dienā, kas ir pēc mēneša, kurā preces tika piegādātas.

2. Nodokļu iestāde var atspēkot 1. punktā minēto prezumpciju.
3. Piemērojot 1. punktu, kā transportēšanas vai nosūtīšanas pierādījumu pieņem šādus dokumentus:

- a) dokumenti saistībā ar preču transportēšanu vai nosūtīšanu, piemēram, parakstīts *CMR* dokuments vai pavadzīme, kravaszīme, rēķins par gaisa kravu pārvadājumiem, preču pārvadātāja izsniegts rēķins;
- b) citi dokumenti;
 - i) apdrošināšanas polise attiecībā uz preču transportēšanu vai nosūtīšanu vai bankas dokumenti, kas pierāda maksājumu par preču transportēšanu vai nosūtīšanu;
 - ii) valsts sektora iestāžu (amatpersonu), piemēram, notāru, izsniegti oficiāli dokumenti, kas apstiprina preču ievešanu galamērķa dalībvalstī;
 - iii) noliktavas turētāja izsniegta faktūra galamērķa dalībvalstī, kas apstiprina preču glabāšanu minētajā dalībvalstī;

X NODAĻA

NODOKĻA MAKSĀTĀJU UN DAŽU TO PERSONU PIENĀKUMI, KAS NAV NODOKĻA MAKSĀTĀJAS

(DIREKTĪVAS 2006/112/EK XI SADAĻA)

1. a IEDAĻA

Vispārīgi pienākumi

(242. līdz 243. pants)

54. a pants

1. Direktīvas 2006/112/EK 243. panta 3. punktā minētajā reģistrā, ko tur katrs nodokļa maksātājs, kurš pārvieto preces saskaņā ar režīmu preču piegādei saņēmējam uz noliktavu, ir ietverta šāda informācija:
 - a) dalībvalsts, no kuras preces tika nosūtītas vai transportētas, un preču nosūtīšanas vai transportēšanas datums;

- b) tā nodokļu maksātāja PVN identifikācijas numurs, kuram preces paredzētas, kas izdots dalībvalstī, uz kuru preces tiek nosūtītas vai transportētas;
 - c) dalībvalsts, uz kuru preces tiek nosūtītas vai transportētas, noliktavas turētāja PVN identifikācijas numurs, tās noliktavas adrese, kurā tās tiek glabātas ievēdot, un datums, kurā preces ievestas noliktavā;
 - d) noliktavā ievesto preču vērtība, apraksts un daudzums;
 - e) tā nodokļu maksātāja PVN identifikācijas numurs, kurš aizvieto b) punktā minēto personu, ievērojot Direktīvas 2006/112/EK 17.a panta 6. punktā minētos nosacījumus;
 - f) piegādāto preču summa, kurai uzliek nodokli, apraksts un daudzums un datums, kurā Direktīvas 2006/112/EK 17.a panta 3. punkta a) apakšpunktā minētās preces ir piegādātas, un pircēja PVN identifikācijas numurs;
 - h) preču summa, kurai uzliek nodokli, apraksts, daudzums, datums, kurā radušies kādi no apstākļiem un attiecīgais pamatojums saskaņā ar 17.a panta 7. punktu;
 - i) atpakaļnosūtīto preču vērtība, apraksts un daudzums un preču atpakaļnosūtīšanas datums, kā minēts Direktīvas 2006/112/EK 17.a panta 5. punktā.
2. Direktīvas 2006/112/EK 243. panta 3. punktā minētajā reģistrā, ko tur katrs nodokļa maksātājs, kuram preces piegādā saskaņā ar režīmu preču piegādei saņēmējam uz noliktavu, ir ietverta šāda informācija:
- a) tā nodokļa maksātāja PVN identifikācijas numurs, kurš pārvieto preces saskaņā ar režīmu preču piegādei saņēmējam uz noliktavu;

- b) viņam paredzēto preču apraksts un daudzums;
- c) datums, kurā viņam paredzētās preces ievestas noliktavā;
- d) viņam piegādāto preču summa, kurai uzliek nodokli, apraksts un daudzums un datums, kurā tiek veikta Direktīvas 2006/112/EK 17.a panta 3. punkta b) apakšpunktā minētā preču iegāde Kopienas iekšienē;
- e) preču apraksts un daudzums un datums, kurā preces izvestas no noliktavas ar a) punktā minētās personas rīkojumu;
- f) iznīcināto vai nozaudēto preču apraksts un daudzums un datums, kurā iepriekš noliktavā ievestās preces iznīcinātas, nozaudētas vai nozagtas, vai datums, kurā konstatēts, ka preces iznīcinātas vai nozaudētas;

Gadījumā, ja preces saskaņā ar režīmu preču piegādei saņēmējam uz noliktavu transportētas vai nosūtītas noliktavas turētājam, kurš nav nodokļa maksātājs, kuram preces bija paredzēts piegādāt, minētā nodokļa maksātāja reģistrā nav jābūt c), e) un f) apakšpunktā minētajai informācijai.

2. pants

Šī regula stājas spēkā divdesmitajā dienā pēc tās publicēšanas *Eiropas Savienības Oficiālajā Vēstnesī*.

To piemēro no 2020. gada 1. janvāra.

Šī regula uzliek saistības kopumā un ir tieši piemērojama visās dalībvalstīs.

Briselē,

Padomes vārdā —
priekšsēdētājs

PROJEKTS

PADOMES REGULA,

**ar ko Regulu (ES) Nr. 904/2010 groza attiecībā uz informācijas apmaiņu nolūkā uzraudzīt, lai
pareizi tiktu piemērots režīms preču piegādei saņēmējam uz noliktavu**

EIROPAS SAVIENĪBAS PADOME,

ņemot vērā Līgumu par Eiropas Savienības darbību un jo īpaši tā 113. pantu,

ņemot vērā Eiropas Komisijas priekšlikumu,

pēc leģislatīvā akta projekta nosūtīšanas valstu parlamentiem,

ņemot vērā Eiropas Parlamenta atzinumu ²³,

ņemot vērā Eiropas Ekonomikas un sociālo lietu komitejas atzinumu ²⁴,

saskaņā ar īpašu likumdošanas procedūru,

tā kā:

²³ OV C , , lpp.

²⁴ OV C , , lpp.

- (1) Lai nodrošinātu to, ka var pienācīgi uzraudzīt vienkāršošanu, kas ieviesta ar Direktīvu 2006/112/EK attiecībā uz režīmu preču piegādei saņēmējam uz noliktavu, dalībvalstu attiecīgajām kompetentajām iestādēm ir vajadzīga automatizēta pieeja datiem, kas ievākti no nodokļa maksātāja attiecībā uz šādiem darījumiem.
- (2) Ņemot vērā, ka šajā regulā ietvertie noteikumi izriet no grozījumiem, kas ieviesti ar Padomes Direktīvu [...] ²⁵/ES, šī regula būtu jāpiemēro no dienas, kad tiek piemēroti minētie grozījumi.
- 3) Tādēļ Regula (ES) Nr. 904/2010 būtu attiecīgi jāgroza,

IR PIEŅĒMUSI ŠO REGULU.

1. pants

Regulu (ES) Nr. 904/2010 groza šādi:

- 1) regulas 21. panta 2. punktu groza šādi:

a) punkta c) apakšpunktu aizstāj ar šādu:

"c) to personu PVN identifikācijas numuri, kas ir veikušas b) apakšpunktā minētās preču piegādes un sniegušas b) apakšpunktā minētos pakalpojumus, un to personu PVN identifikācijas numuri, kas saskaņā ar Direktīvas 2006/112/EK 262. panta 2. punktu ir iesniegušas informāciju par personām, kurām ir a) apakšpunktā minētais PVN identifikācijas numurs;"

²⁵ Padomes Direktīva [...] /ES [...], ar ko Direktīvu 2006/112/EK groza attiecībā uz atsevišķu pievienotās vērtības nodokļa sistēmas noteikumu saskaņošanu un vienkāršošanu un galīgās nodokļa uzlikšanas sistēmas ieviešanu tirdzniecībā starp dalībvalstīm (OV L [...]).

b) punkta e) apakšpunkta ievadfrāzi aizstāj ar šādu tekstu:

"e) to b) apakšpunktā minēto preču piegāžu un pakalpojumu sniegšanas kopējā vērtība, ko katra c) apakšpunktā minētā persona nodrošinājusi katrai personai, kurai ir citas dalībvalsts piešķirts PVN identifikācijas numurs, un attiecībā uz katru personu, kura iesniegusi informāciju saskaņā ar Direktīvas 2006/112/EK 262. panta 2. punktu, – viņa PVN identifikācijas numurs un informācija, kas iesniegta par katru personu, kurai ir citas dalībvalsts piešķirts PVN identifikācijas numurs, saskaņā ar šādiem nosacījumiem:"

2. pants

Šī regula stājas spēkā divdesmitajā dienā pēc tās publicēšanas *Eiropas Savienības Oficiālajā Vēstnesī*.

To piemēro no 2020. gada 1. janvāra.

Šī regula uzliek saistības kopumā un ir tieši piemērojama visās dalībvalstīs.

Briselē,

Padomes vārdā —

priekšsēdētājs

KOMISIJAS UN PADOMES PAZIŅOJUMA PROJEKTS

"Komisija un Padome apzinās, ka pastāv zināmas atšķirības PVN piemērošanā neatkarīgām personu grupām, kas apvieno savus pakalpojumus un dala izmaksas starp saviem biedriem. Padome un Komisija atzīst, ka šādi noteikumi par PVN piemērošanu neatkarīgām personu grupām ir jāprecizē.

Komisija šo jautājumu sīki izanalizēs pētījumā, ko paredzēts drīz sākt, lai, ņemot vērā tās likumdošanas iniciatīvas tiesības, izvērtētu iespējamu priekšlikumu."
